

Εορτή της Αγίας Μαρίας – Κοτσιάτη – 2008

Απόσπασμα από την Ομιλία του Εφημερίου,
Πανοσιολογιότατου Πατρός Ιωσήφ Γ. Λακκοτρύπη Μιχαηλίδη
Ηγουμένου της Ι. Μονής Προφήτη Ηλία

[...]

Η γιορτή της αγίας Μαρίας στις 17, που κάποτε γιορτάζαμε με τόση ευφροσύνη, χαρά και αγαλλίαση στο ομώνυμο κατεχόμενο χωριό μας, και εκείνη του Προφήτη Ηλία στις 20 Ιουλίου που σύσσωμη η Μαρωνίτικη Κοινότητα μας γιόρταζε με ιδιαίτερο ενθουσιασμό και βαθιά θρησκευτικά αισθήματα στο ομώνυμο κατεχόμενο Μοναστήρι μας, οι δυο αυτές γιορτές βρέθηκαν στον κυκλώνα των μαύρων εκείνων ημερών της εθνικής μας συμφοράς της 15^{ης} και 20^{ης} του Ιούλη 1974 και πήραν το ίδιο θλιβερό χρώμα των ημερών εκείνων. Χρώμα οδύνης και καταστροφής, χρώμα αδικίας και τραγωδίας.

Από τότε αμαυρώθηκαν καρδιές και ψυχές, πατρίδα, κοινότητες και γενεές, άλλες λιγότερο κι' άλλες περισσότερο. «Ευτυχώς», ούτε και στην αδικία υπάρχει δικαιοσύνη, άλλοι πλήγηκαν λιγότερο κι' άλλοι περισσότερο!

Μεταξύ των πιο αδικημένων είναι και οι πρόσφυγες κάτοικοι της Αγίας Μαρίας - Σκυλλούρας. Το χωριό μας οργώθηκε από τους κανονιοβολισμούς από τα πυρά του εισβολέα και οι Αϊμαρινιώτες δεν μπόρεσαν έστω και εγκλωβισμένοι στο χωριό τους να ζήσουν. Δεν τους χαμογέλασε η τύχη ούτε και με τα μέτρα ανοικοδόμησης εμπιστοσύνης. Ο κατοχικός στρατός έχει, φαίνεται, όλα τα δικαιώματα ενώ οι νόμιμοι ιδιοκτήτες, οι νόμιμοι κάτοικοι, κανένα δικαίωμα.

Από το 1974 μέχρι σήμερα, 34 ολόκληρα χρόνια, δεν επιτράπηκε στους Αϊ - Μαρινιώτες να πατήσουν τα πόδια τους στα ιερά χώματα τους, ούτε και ένα κερί να ανάψουν στην εκκλησία της Αγίας τους, ούτε και ένα λουλούδι να θέσουν στο τάφο των νεκρών τους.

Μέσα σ' αυτές τις προϋποθέσεις συγκεντρωνόμαστε κάθε χρόνο σ' αυτό εδώ το χώρο για να τιμήσουμε την Αγία μας και να αναζωπυρώσουμε στη μνήμη μας τον πόθο της επιστροφής.

Τιμώντας την Αγία Μαρίνα προστάτιδα μας, αντλούμε από τον ηρωικό και ενάρετο βίο της, διδάγματα υπομονής και αντοχής, διδάγματα σωφροσύνης και πνευματικής - χριστιανικής ωριμότητας.

Αυτή την πνευματική ωριμότητα ακριβώς έχουμε τόσο ανάγκη στους δύσκολους καιρούς που περνούμε ως Κύπριοι γενικά και ως Μαρωνίτες ιδιαίτερα με τόσα και τόσα προβλήματα από έσωθεν και έξωθεν:

Προβλήματα πολιτικά με διαφορές και διενέξεις μεταξύ λαών και εθνών, προβλήματα οικονομικά με συμφέροντα, με εκμεταλλεύσεις και αισχροκέρδειες. Προβλήματα κοινωνικά με τα ναρκωτικά, με το θεσμό της οικογένειας να ταρακουνιέται, με τη λαθρομετανάστευση... Προβλήματα οικολογικά με την υπερθέρμανση του πλανήτη και όλα τα δυσμενή επακόλουθα... και τόσα άλλα των Μαρωνιτών ενδοκοινοτικά γνωστά προβλήματα.

Οι άγιοι μας ήταν άνθρωποι σαν κι' εμάς. Κατόρθωσαν πριν από μας να αντιμετωπίσουν προβλήματα σαν και τα δικά μας αν όχι και χειρότερα. Η Αγία Μαρίνα υπέφερε τα άπαντα από την κακία των ανθρώπων: Δυσφήμιση και συκοφαντία, διασυρμό και κατηγορία, καταδίκη και τιμωρία. Η αγνότατη και ενάρετη Μοναχή, βρέθηκε σε σπηλιά με νόθο βρέφος στην αγκαλιά της, καρπός μιας αμαρτίας που άλλοι διέπραξαν και που εκείνη δεν είχε γνωρίσει ποτέ!

Η άσφογη όμως χριστιανική της ωριμότητα την βοήθησε να εξαγνίσει και να εξαγιάσει τα πάντα και τους πάντες. Δεν μιλούμε για την ανθρώπινη κοινή ωριμότητα που καμιά σχέση έχει με τη χριστιανική – πνευματική ωριμότητα. Η συνηθισμένη ανθρώπινη ωριμότητα αφορά κάποιον που έπαψε να είναι αγνός και απλός, έπαψε να κάνει τα λάθη του παρελθόντος, κάποιον δηλαδή που έχει ωριμάσει μέσα από τις εμπειρίες της ζωής, του επαγγέλματος, κάποιον που δεν μπορεί πια κανείς να τον ξεγελάσει η να τον εκμεταλλευτεί, κάποιον που έχει αποκτήσει σκληρότητα βράχου, και τέτοιους ανθρώπους έχουμε πολλούς, τους συναντούμε στον κόσμο μας και στην κοινωνία μας...

Η πνευματική - χριστιανική ωριμότητα δεν έχει τίποτε να κάνει με την εμπειρία της ζωής η του επαγγέλματος. Έχει να κάνει με το εσωτερικό σου ταξίδι, με το πνευματικό σου ταξίδι, έχει να κάνει με την προσωπική σου εμπειρία με το Θεό από τη μια και έχει να κάνει με την ψυχή σου και τη συνείδηση σου από την άλλη. Ο Χριστιανός, όσο εισχωρεί στον εαυτό του τόσο αναζητεί να εισχωρήσει μέσα στο Θεό και όταν φθάσει στο κέντρο του Θεού θα είναι τελείως ώριμος! Τότε, το άτομο εξαφανίζεται, μόνο η παρουσία του μένει. Το εγώ

εξαφανίζεται, η σιωπή μόνο μένει. Η γνώση εξαφανίζεται, μόνο η αγνότητα μένει. Ο σπόρος θάβεται στο χώμα, φυτρώνει, αναγεννιέται, αναπτύσσεται και θα δώσει άφθονους καρπούς.

Αυτός είναι ο βίος και η πορεία της Μεγαλόχαρης αγίας Μαρίνας, της οσίας Μοναχής προστάτιδας μας. Αυτό είναι το μήνυμα που εκπέμπει προς όλους εκείνους που τιμούν σήμερα τη μνήμη της και ιδιαίτερα στους Αϊμαρινιώτες οι οποίοι την έχουν εδώ και αιώνες προστάτιδα τους και επομένως πρότυπο και παράδειγμα προς μίμηση.

Μήνυμα πνευματικής – χριστιανικής ωριμότητας: Μια ωριμότητα που μετατρέπει τα πάντα σε αγάπη, σε θυσία και σε συγχώρηση. Μια ωριμότητα συνδεδεμένη με παντοτινή προσευχή, που εξαγνίζει τα πάντα και που εξαγιαίνει τους πάντες. Μια ωριμότητα που και την αμαρτία μπορεί να εξιλεώσει. Ο ώριμος χριστιανός εύκολα θα καταφέρει να αγαπήσει τον εχθρό του, να δώσει ευχές σε αυτούς που του δίδουν κατάρεις, να ευεργετήσει αυτούς που τον μισούν, να προσεύχεται και να συγχωράει εκείνους που τον συκοφαντούν, τον διασύρουν, τον κακομεταχειρίζονται, τον αδικούν η τον καταδιώκουν.

Ο ώριμος χριστιανός γίνεται λάμψη φωτός χωρίς να είναι ούτε ο Φάρος ούτε το Φως!

Γίνεται ευωδία χωρίς να είναι ούτε το Άρωμα ούτε το Λουλούδι.

Η ωριμότητα διακοσμεί το χριστιανό με την πιο εξαγνισμένη, λεπτή και εξευγενισμένη νοημοσύνη, τον μετατρέπει σε μια απέραντη Αγάπη: τα έργα του είναι αγάπη καθώς και η ανεργία του είναι αγάπη! Η ζωή του όπως και ο θάνατος του είναι αγάπη. Ο ώριμος χριστιανός ενώνει, προσφέρει, θυσιάζεται για να σωθούν άλλοι. Και η πνευματική – χριστιανική ωριμότητα επονομάζεται τότε αγιότητα και ζει για πάντα εν τω Θεό στην αιωνιότητα.

Αμήν